

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והטתו החשובה מידת ח"ה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ תורה ב' - "אמר אל הכהנים" (ויקרא כ"א) ~

"ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו" (ויקרא כ"א א')

א. איזה מאמר מזוה"ק מביא רבנו הקדוש בתחילת התורה?

איתא בספרא דצניעותא פרק ב' (זוהר תרומה ח"ב דף קעז). "מנוקבא דפרדשקא משך רוחא דחיי למשיחא", (תרגום: מנקב החוטם נמשך רוח חיים למשיח).

ב. איך רבנו הקדוש מבאר זאת?

כי עיקר כלי זיינו של משיח הוא התפילה, שהוא בחי' "חטם", כמו שכתוב (ישעיה מ"ד) "ותהלתי אחטם לך" ומשם עיקר חיותו, וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיכבוש - הכל משם, כמו שכתוב (שם י"א) "והריחו ביראת ה'" וגו', זה בחי' "חוטם", וזה עיקר כלי זיינו כמו שכתוב (בראשית מ"ח) "בחרבי ובקשתי" ופרש"י תפילה ובקשה, וכמו שכתוב (תהלים מ"ד) "כי לא בקשתי אבטח וגו' באלקים הללנו" וגו', בחי' "ותהלתי אחטם לך".

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידיו ברסלב)

הסכמת הביד"צ וצוק"ל עבור ספר "חיי נפש"
שחיבר הצה"ח ר' גדליה קעניג וצוק"ל מזקני חסידיו ברסלב ברור הקודם
שביאר בזה הספר שאין שום סתירה מהספה"ק "נפש החיים" לדרכי החסידות
(ליום היארציית של הראב"ד הגה"ק ר"פ עפשטיין וצוק"ל)

פעיה"ק ירושלים ת"ו, יום י"ד לחדש מנ"א שנת תשכ"ז

נעתרנו לבקשת מחבר הקונטרס ה"ה הרה"ג ר' גדליה אהרן קעניג שליט"א בדבר המשא ומתן

ליישר הדורים ולתרוץ דברי הגאון רבינו הקדוש בעל נפש החיים זצ"ל בדבר דביקות והתקשרות לצדיקי וחסידיו הזמן, ואחרי העיון בהם מצאנו שמבאר בעיקר דבריו הקדושים שלא יהיה בהם שום סתירה ומאריך בדברים ישרים, ומספיק לכל יר"א ומאמין בדברי חז"ל הקדושים.

וע"כ אנו מסכימים לדברי הקונטרס הנ"ל, והדברים יורדים ונוקבים וצריך לעיין בהם ולקרותם תמיד ואלו ואלו דא"ח המה, וזכותם יעמוד לנו תמיד, ונזכה לעבוד את השי"ת ולכבד את דבריו ודברי החכמים וכמו שמצינו בכל המקומות שחשבם המחבר הי"ו ומצוה לקנות הקונטרס ולחזקו.

ונזכה לגאולה שלמה בביאת מלכנו ורבינו האמיתי משיח צדקינו שתכלית ביאתו כמוש"כ הרמב"ם (בסוף הלכות מלכים) בב"א.

נאם פינחס בהגר"י זצ"ל עפשטיין ראב"ד

נאם ישראל יצחק הלוי רייזעמאן

נאם דוד הלוי יונגרייז

(מקום חותם הביד"ץ)

ג. איך זוכין לבלי זיין הזה?

וזה הכלי זיין צריך לקבל ע"י בחי' יוסף, היינו שמירת הברית, כמו שכתוב (תהלים מ"ה) "חגור חרבך על ירך", וכמו שכתוב "מפרי בטןך אשית לכסא לך זה בחי' משיח, בחי' תפילה, "אם ישמרו בניך בריתי" היינו ע"י בחי' יוסף.

ד. איך רואים שע"י שמירת הברית זוכים לתפילה?

ויוסף ששמר את הברית נטל את הבכורה, שהוא בחי' עבודת התפילה בחי' פי שנים, כי התפילה היא פי שנים, שנים, שיש בהם "שבחו של מקום", ו"שאלת צרכיו". והוא בחינות (שם קמ"ט) "וחרב פיפיות בידם" בחי' שתי פיות, בחינות "פי שנים", ונטל מראובן ע"ש שחלל יצועי אביו, כי הוא תלוי בשמירת הברית.

ה. איך זה רמוז בפסוק "בן פורת יוסף"?

(רבנו הק' מביא בהג"ה) וע"כ יוסף בשביל שזכה לבחי' תפילה שהיא בחי' "תהלתי אחטם לך" בחי' חיות הנמשך מנוקבא דפרדשקא כנ"ל ע"כ נקרא "בן פורת יוסף" שהם בחי' תרפ"ו אורות שהם שבעה שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קנ"א קמ"ג שעולים תרפ"ו שמקבל מנוקבא דפרדשקא בגימ' תרפ"ו.

דברות קודש ממורינו הרב שלימ"א על תורה זו

"ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא ישמא בעמיו"

איתא בספרא דצניעותא פרק ב' (וזהר תרומה ח"ב דף קעז). 'מנוקבא דפרדשקא משך רוחא דחיי ל'משיחא',

ר' שמואל אייזיק הלך בדרך ולפתע הוא רואה מרחוק איזה אור, הוא הולך לאור ורואה בית גדול עם הרבה חדרים הוא הלך בכל המסדרונות והוא פותח כל דלת עד שמגיע לאיזה דלת והוא רואה שעל הדלת כתוב היכל של משיח, הוא פותח את הדלת והוא רואה את משיח בכבודו ובעצמו. ואת היופי של משיח זה אי אפשר לתאר בשום דמיון ובשום מילים. וראיתי אותו אגור בכל כלי הזין שבעולם. והוא אמר לי אני הולך עכשיו לכבוש את העולם, לך אל רכך והוא יגיד לך פרוש על המעשה הזה.

ואיך שר' שמואל אייזיק הגיע לרבי, עוד לפני שר' שמואל אייזיק סיפר את המראה, הרבי התחיל את התורה הזו אמר אל הכהנים לנפש לא ישמא בעמיו (הסיפור מובא בספר חיי מוהר"ן).

דבר ראשון - אסור שיהיה לאדם טומאה, שום פגם ברית. זה דבר ראשון. שום פגם ברית, אדם צריך שמירת עינים קדושה וטהרה.

מה הפירוש מנוקבא דפרדשקא משך רוח דחיי ל'משיחא, כמו שהרבי אמר בתורה ח' (סעיף ב') מה קבלתם, קבלתם רוח. אדם בא לצדיק שהוא לנפש לא ישמא בעמיו, זה הדבר הראשון שלא יהיה לך שום טומאה.

זה צריך לדעת דבר ראשון, אם אדם רוצה להתחיל משהו לקבל מאור הצדיק שזה הרוח חיים שיוצא מנוקבא דפרדשקא, הרבי מגלה לנו כאן בתורה ב' שזה הרוח של משיח, מחד נוקבא חיים ומחד נוקבא חיים דחיים, החיים דחיים זה בתחיית המתים, שאדם יהיה "אין" לגמרי. מה זה תחיית המתים, שאדם יהיה אין בתכלית.

צריכים את נוקבא דפרדשקא, את הצדיק הזה שיש לו את הרוח חיים של משיח. זה מה שהרבי הולך לגלות לנו כאן בתורה ב', שהוא יש לו את הרוח חיים, שהוא יכול גם להשיב את הרוח חיים דחיי. שמהרוח הזה יקומו בתחיית המתים.

ספר "אש מוהר"ן" עמוד ל'

~ הודעה חשובה ~

אפשר לראות את הצדיק כל לילה בתפילת מעריב בשעה 8.30
וכן בשבת קודש בכל התפילות בביהמ"ד ברח' עירו הנביא
(הכניסה לנכרים מכביש מס' 1).

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת שמות ~ כ"ד מבת תשפ"ד ~ גליון תמ"ג - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

פ.ו. א"כ היה צריך לכתוב 'בלב אש' (בלא תי"ו)?

ואל תתמה על התי"ו, שיש לנו כיוצא בו (יחזקאל ט"ז) מה אמלה לבתך (כמה מקלקלת לבך ברשע [אמלה מלשון אמלל - לבתך לבך]).

פ.ו. "מתוך הסנה", למה מתוך הסנה דייקא?

מתוך הסנה - ולא אילן אחר, משום "עמו אנכי בצרה".

פ.ח. "והסנה איננו אֶפְלָל", מה הכוונה?

נאכל, (שפירושו נשרף, כמו [שמות כ"ב ה'] "ונאכל גדיש").

פ.ט. מה הוא לשון "אֶפְלָל" (ולא כתוב נאכל)?

כמו (דברים כ"א ג') "לא עבד בה", (שמשמעה לא נעשתה בה עבודה אפילו בדרך ממילא), וכמו (בראשית ג' כ"ג) "אשר לקח משם" (- עי' שי למורא ביאור מה החילוק בין נאכל ל"אֶפְלָל").

צ. "ויאמר משה אֶסְרָה ואראה", מה הכוונה? (איך יתכן לומר אסרה נא ואראה, כי מה שהוא סר אינה סיבה שיראה את המראה - עפ"י גור אריה).

אסורה נא מכאן להתקרב לשם.

צ.א. "של נעליך מעל הנליך" וגו', מה פירוש "של"?

שלף והוצא, כמו "ונשל הברזל" (דברים י"ט ה'), "כי ישל זיתך" (שם כ"ח מ').

צ.ב. "כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא", מה הוא קודש? (כי לכאורה היה צריך לכתוב אדמת קודש "היא", כי אדמה היא לשון נקבה - נאר מים חיים).

אדמת קדש הוא - המקום.

צ.ג. "כי ידעתי את מכאוביו", מה הכוונה "כי ידעתי"? (כי בודאי השי"ת יודע הכל).

כמו "וידע אלקים", כלומר כי שמתי לב להתבונן ולדעת את מכאוביו ולא העלמתי עיני ולאטום את אזני מצעקתם.

צ.ד. "ועתה לך ואשלחך אל פרעה", ואם תאמר מה תועיל? (לשון רש"י).

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

ע.ה. "וישמע אלקים את נאקתם", מה הכוונה? נאקתם - צעקתם.

ע.מ. היכן מצינו דוגמא לזה בתנ"ך?

וכן (איוב כ"ד י"ב) "מעיר מתים ינאקו", (מן העיר אנשים יאנחו [מגודל חמס הרשעים] - עפ"י מצודת דוד).

פ. "ויוזכור אלקים את בריתו את אברהם", מה פירוש "את אברהם"?

עם אברהם.

פ.א. "וידע אלקים", מה הכוונה? (הלא השי"ת יודע הכל - נאר הימב).

נתן עליהם לב, ולא העלים עיניו.

פ.ב. "ומשה היה רועה את צאן יתרו חתנו כהן מדון וינהג את הצאן אחר המדבר", למה היה רועה את הצאן אחר המדבר?

להתרחק מן הגזל שלא ירעו בשדות אחרים [שמו"ר ב' ג'], (ולכן לא הסתפק "במדבר" רק התרחק יותר "אחר המדבר" שהכוונה לא בתחילת המדבר אלא באמצע המדבר רחוק מן היישוב - נחלת יעקב).

פ.ג. "ויבא אל הר האלקים חרבה", למה קוראו הכתוב 'הר האלקים' הרי עוד היה לפני מתן תורה? על שם העתיד.

פ.ד. "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש", מה פירושו?

בלבת אש - בשלהבת אש - לבו של אש, (פירוש כי "לבת אש" פירושו הלב של אש, כלומר עיקרו, ועיקרו של האש היא השלהבת לכך פירוש בלבת אש - בשלהבת אש - עפ"י גור אריה).

פ.ה. היכן מצינו בתנ"ך דוגמא לזה?

כמו (דברים ד' י"א) "לב השמים", וכמו (שמואל ב' י"ח י"ד) "בלב האלה", (ר"ל באמצע ותוך עץ האלה - ע"פ ספר זכרון).

"והוצא את עמי", יועילו דבריך ותוציאם משם, (רש"י מתרץ כאן מה שתמוה שהיה לו לכתוב "ואשלחך אל פרעה להוציא את בני ישראל", ולמה כתוב "והוצא" את בני ישראל - לכן פירש"י שכל ענין וענין דבר בפני עצמו הוא וכך פירושו "ועתה לך ואשלחך אל פרעה" ואם תאמר מה יועילו דבריך יועילו דבריך ותוציאם משם - עפ"י גור אריה).

צה. "ויאמר משה אל האלקים מי אנכי כי אלך אל פרעה", מה אמר משה בזה?
מה אני חשוב לדבר עם המלכים.

צו. "וכי אוציא את בני ישראל", מה אמר בזה?

ואף אם חשוב אני מה זכו בני ישראל שיעשה להם נס ואוציאם ממצרים.

צז. "ויאמר כי אהיה עמך", מה השיבו הקב"ה בזה?

השיבו על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון - שאמרת "מי אנכי כי אלך אל פרעה", לא שלך היא כי אם משלי "כי אהיה עמך", (ועל אחרון אחרון יבואר להלן).

צה. "וזה לך האות כי אנכי שלחתיך", מה הוא האות?
"וזה" - המראה אשר ראיתי בסנה, "לך האות כי אנכי שלחתיך" - ותצליח בשליחותי וכדאי אני להציל, כאשר ראית הסנה עושה שליחותי ואיננו אָל כַּך תלך בשליחותי ואינך ניזוק.

צט. מה הוא על אחרון אחרון?

וששאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים, דבר גדול יש לי על הוצאה זו שהרי עתידים לקבל את התורה על ההר הזה לסוף שלשה חדשים שיצאו ממצרים.

ק. "ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך" וגו', מה עוד פירש רש"י על "וזה לך האות וגו'?"

דבר אחר "כי אהיה עמך" וזה שתצליח בשליחותך, - לך האות - על הבטחה אחרת שאני מבטיחך, שכשתוציאם ממצרים תעבדון אותי על ההר הזה, שתקבלו התורה עליו, והיא הזכות העומדת לישראל.

קא. היכן מצינו דוגמא לזה שהקב"ה עושה ניסים, וזה אות וסימן לעוד ניסים?

ודוגמת לשון זה מצינו (ישעיה ל"ד ל') "וזה לך האות אכול השנה ספיח וגו'", מפלת סנחריב תהיה לך לאות על הבטחה אחרת - שארצכם חריבה מפירות ואני אברך הספיחים.

קב. "אקי'ה אשר אקי'ה", מה מרמז שם "אקי'ה אשר אקי'ה"?

אהיה עמם בצרה זאת, אשר אהיה עמם בשעבוד שאר מלכויות.

קג. מה אמר משה רבנו ע"ה להקב"ה על זה?

רבש"ע מה אני מזכיר להם צרה אחרת, דיים בצרה זו, אמר לו יפה אמרת, "כה תאמר אל בני ישראל

אקי'ה שלחני אליכם, (לא שהשכיל חלילה משה ביותר, אלא שלא הבין דברי השי"ת, כי לא מחשבתו מחשבת השי"ת, שמאז כך היתה דעתו באומרו יתברך "אקי'ה אשר אקי'ה" למשה לבדו הגיד ולא שיגיד לישראל, וזה יפה אמרת, שגם דעתי מתחילה כך היתה, שלא תגיד לישראל כדברים האלה, אלא כה תאמר לבני ישראל - אקי'ה פעם אחת, וכן משמע ברבה (במדרש רבה) ודו"ק).

קד. "זה שמי לעולם", למה בתנוב "לעולם" חסר וא"ו?
חסר וי"ו - לומר העלימהו, שלא יקרא ככתבו (שמו"ר ג' ט').

קה. "וזה זכרי לדר דר", מה למדו הקב"ה בזה?

למדו האיך נקרא, (וזה שכתוב "לדר דר" הכוונה בכל הדורות, כי בביהמ"ק היה השם נקרא ככתבו כמו שכתוב ברמב"ם [הל' תפילה ונשיאת כפים י"ד ט' - י'] ברכת כהנים במקדש הכהנים עולים לדוכן וכו' ואומר את השם ככתבו והוא השם הנהגה מיו"ד ק"א וא"ו ק"א, וזה הוא השם המפורש האמור בכל מקום, ובמדינה אומרים אותו בכינויו והוא "באל"ף דל"ת", שאין מזכירין את השם ככתבו אלא במקדש וכו' עיי"ש עוד).

קו. היכן מצינו עוד זאת בתנ"ך?

וכן דוד הוא אומר "ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור".

קז. "לך ואספת את זקני ישראל", איזה זקנים?

את זקני ישראל - המיוחדים לשיבה. (כתוב במס' יומא כח: מימיהם של אבותינו לא פסקה ישיבה, ואפילו במצרים שנאמר "ואספת את זקני ישראל").

קח. למה אי אפשר לומר שהכוונה על סתם זקנים?

ואם תאמר זקנים סתם, היאך אפשר לו לאסוף זקנים של ס' ריבוא, (שהרי עדיין לא היה משה מפורסם כמו שהיה לאחר זמן - דברי דוד להט"ז).

קט. "ושמעו לקולך" מה אמר לו הקב"ה בזה?

ושמעו - לקולך - מאליהם, שכבר סימן זה מסור בידם מיעקב ומיוסף שבלשון זה הם נגאלים, יעקב אמר להם (בראשית נ' כ"ד) "ואלקים פקד יפקד אתכם", יוסף אמר להם (בראשית נ' כ"ה) "פקד יפקד אלקים אתכם".

קי. "אלהי העבריים", למה כתוב עם שני יודי"ן?

יוד יתירה - רמז לי' מכות, (ברש"י ישן).

קיא. "אלהי העבריים נקרא עלינו" וגו', מה הכוונה?

לשון מקרה, (נודמן אלינו באקראי וציוה לנו להקריב לפניו קרבנות - ספורנו).

קיב. היכן מצינו שהקב"ה מתגלה בנבואה בלשון זה?

וכן (במדבר כ"ג ד') "ויקר אלהים", וכן (שם כ"ג ט"ו) "ואנכי אקרה כה", אהא נקרא מאתו הלום, (עי' שי למורא בשם משכיל לדוד שלכן נקט כאן הלשון שנגלה לנביאי אומות העולם שכיון שדברים אלו נצטוו לאומרים לפרעה, לכן היו צריכים לומר לו בלשון שרגיל לשמוע מה שהיה לכל נביאים שלהם).

דיבורים חובבי לחבות אש מזה שזכינו לשמוע במזוהרנו הדב שליט"א
 המעשים מנהל הטבע מקוד חכמה רבנו הקדוש משה"ן והמליצו הקדוש משה"ת ד"ע ועב"א
 בעקב האמונה והקדושה והדאגה והחובה והשליטת שיהיה כבודו עקבנו ורשיוא ברוך ימרו עולם לטוב ולכבוד נפשונו
 והנפשונו מכל סת ופשו ולתבט"א מלכנו אש והנפשו הקדושה ופשו זה ודאנו תלכנו בדרך הנפשו באש ובטוב ולקדוש שש שטוב

אברהם אבינו זכה למתנה 'ישוב הדעת'

הבן איש חי מחדש, מה פרוש "שכרך הרבה מאד" שנאמר אצל אברהם אבינו? שהוא זכה לישוב דעת חדש לגמרי, שהוא נלחם במלכים, מסר את הנפש והשליך את נפשו מנגד להלחם בארבעת המלכים שכבשו את העולם. המתנה היתה ישוב דעת חדש לגמרי. כמו שכתוב אצל עיר הנדחת: "ונתן לה רחמים ורחמך" אומר המדרש, שמא תגידו: עשינו מעשה אכזרי, להכרית עיר בישראל? התורה מבטיחה: "ונתן לה רחמים ורחמך", אפה עושה את מצות ה'. לכאורה זה נראה מעשה הכי אכזרי, אכזריות הכי גדולה, אבל אם אפה עושה את זה מתוך מצות ה', דוקא על ידי זה תקבל את מדת הרחמנות, דוקא על ידי זה תתחיל לרחם על אנשים, זה שיא ישוב הדעת (אור החיים דברים י"ג, י"ח).

במתן תורה זכו לישוב הדעת

במתן תורה התגלה אליהם פקון מלא רחמים, שזה סוד המתן תורה שזכו לישוב דעת נפלא (מכילתא שמות כ, ב) שמצד אחד כל דבור ודבור פרוח נשמתם ודוקא במתן תורה זכו לישוב דעת שלא היה להם מעולם. לישוב דעת של זקן מלא רחמים. כמו שכתוב "ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים" יוסף שלח לו יין ישן, שדעת זקנים נוחה הימנו (מגלה מו:). יוסף שלח לאביו יין ישן, כדי שיקבל ישוב דעת חדש לגמרי. כי הענין של הצדיק האמת זה שיא ישוב הדעת שיקבל להיות בעולם. זה לתת רוח בין פרשה לפרשה, להתבונן בין פרשה לפרשה.

בשהצדיק מסתלק אין ישוב דעת, לכן הפרשה סתומה

אבל פרגע של "ויחי יעקב", יעקב אבינו הסתלק מן העולם, יעקב אבינו כבר לא נמצא בעולם. אותו ישוב דעת נפלא שיעקב היה מקרין ומשפיע על כלם הסתלק, כמו שאומר רש"י: לכן פרשה זו סתומה, כי עיניהם ולבם של ישראל נסתמו מצרת השעבוד. כי העינים והלב קשורים אחד בשני. כמו שהגמרא אומרת (עבודה זרה כח:): 'שורייני דעינא באבנתא דלבא תלו, מאוד העינים תלו בעורקי ובמרפשי הלב, והלי העין יכול להשפיע על הלב) 'שוריינא דעינא בליבא תליא, כשאדם הוא קדוש וטהור הוא זוכה לישוב דעת. ופה נסתמו עיניהם ולבם של ישראל מצרת השעבוד שהתחילו לשעבדם.

הכל נתקן רק עם תקוני הצדיק

מסביר הכפ החיים: היו פה שני שעבודים. שעבוד אחד שנסתמו העינים והלב. ושעבוד שני, בפטירת הצדיק. כי מדוע נוסעים ביארצייט לצדיק? כי ביארצייט הצדיק עולה מעלה מעלה, ונהיה יחוד עולמות חדש. הוא מיחד את הספירות מחדש. זעיר אנפין במלכות, אבא ואמא, אריך עתיק, אדם קדמון. הצדיק עולה עד אין סוף ועד אין חקר. עד שהוא נכלל במלכות אין סוף. כי הצדיק הוא תמיד ספירת המלכות, והוא מעלה אותה. "וזאת ליהודה", אומר הזהר (נח, רלו). זה ספירת המלכות. והוא זה שמעלה את ספירת המלכות עד אין סוף, על ידי שמירת היסוד. כי באמת הפח של הצדיק זה שמירת היסוד. מדוע הצדיק נקרא צדיק? כי על ידי שמירת היסוד הוא מעלה את המלכות, ומחבר אותה עם כל הספירות בלן. ואי אפשר לחבר את הספירות, רק על ידי שמירת היסוד.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

רבוננו של עולם, זפני להגיע על ידי למוד ש"ם, לדרגת שאול המלך עליו השלום, שזכה לזיהרא האדם הראשון, כמו שכתוב במגלה עמוקות (אופן קכ"ח) וזכה להיות "משכמו ומעלה גבה מכל העם", ואמר המגלה עמוקות שאפילו משה רבינו התפלל שיזכה להגיע לדרגתו של שאול שזכה להיות "משכמו ומעלה גבה מכל העם", גבוה אפילו מדרגת אדם הראשון. כי ש"ם בגמטריא ש"ם = 360, ועל ידי שאזכה ללמוד גמרא ולחזור עליה בכל פעם על ידי זה, אזכה להכניע את לילית הרשעה שהיא פעמים עמלק $240 \times 2 = 480$, ולכן גמרא = 244 = עמלק + 4 אותיות = 244, ואזכה להשלים את אשר לא זכה שאול להשלים היינו להכרית את עמלק לגמרי בזה ובבא, ועל ידי למוד הגמרא שלי אזכה שה' יקים את הפסוק "אמחה את זכר עמלק מתחת השמים, כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר".

רבוננו של עולם כל יכול, זפני לקבל שבת קדש את אור האין סוף, ותחזיר לנו בשבת קדש את כל הש"ע רבוא נהורין שנגלקחו מחנה, ותהיה כל שבת ושבת אצלי בבחינת יום הכפורים, ולא אישן כל השבת, רק אשיר וארקוד זמירות ופיוטים עד אין סוף, ואזכה בשבת קדש לאור שבעת הימים, לאור הגנוז שנגנו לצדיקים לעתיד לבוא, ואזכה בשבת קדש לראות בכל רגע ושניה את שבעת הרועים, אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, ושלמה, את רבינו, ורבי נתן, הפעל שם טוב, האר"י, ורשב"י, את הרמב"ם, והשלחן ערוך, והטור, וכל מפרשיהם, וכל נושאי פליהם. ויתקים בי בשבת קדש הפסוק, "ואבא היום אל העין ואמר ה' אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרפי אשר אנכי הלך עליה". כי בשבת קדש נפתחים כל הגתים וכל הדרכים מעשיה ליצירה, מיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות. וכמו שאליהו הנביא וחנוך עלו עם גופם השמימה, בן תזכה גם אותי לעלות בכל שבת קדש עם גופי לגן עדן, ולכל ההיכלות שבשמים, ולכל ההיכלות של תנאים ואמוראים, כמו שזכה האר"י הקדוש שבכל שבת ושבת הוא מיל מהיכל להיכל של תנאים ואמוראים, ושמע מהם דברי תורה דברי אלהים חיים. ואזכה תמיד בכל שבת ושבת לרקוד ולהשתחוות לה', לאלהי אדוני אברהם, ואדני יצחק, ואדני יעקב, אשר הם המנחים אותי בדרך אמת. ואזכה לברכה "ואנכי נתתי לך שכם אחד על אחיך", סוד לחם משנה של שבעות ושבת. ואזכה שכל אכילותי בשבת קדש יהיו אך ורק בבחינת לחם הפנים, וכמו שדוד המלך זכה לאכול מלחם הפנים, בן תזכה גם אותי שכל אכילותי ושתיותי בשבת קדש יהיו בבחינת לחם הפנים, שיש לו שתי פנים, ושני השמות הקדושים הויה ואדני מאירים בו בשלמות.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

למה אתה לא הולך להר הזיתים - סיפור רה"ק גלוי

ב' אלפים-תצ"א) ידוע היסוד של אמונת חכמים שזה העיקר של אמונתנו הקדושה כמו שכתוב ויאמינו בה' ובמשה עבדו ורק ע"ז יצאנו ממצרים וקבלנו את התורה הקדושה ורבנו הק' זי"ע ועכ"א אומר (בתורה קכ"ג) **העיקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא לקשר עצמו לצדיק שבדורו** וזה ראו בכל הדורות שכל מי שהיה לו אמונת חכמים זכה להשאר קיים ביהדותו ולעמוד בכל הנסיונות וכמו שהיה ביציאת מצרים שע"י שהאמינו במשה רבנו ע"ה יצאו ממצרים ורק אחד מחמשה יצאו והשאר שלא רצו להאמין במשה רבנו ר"ל נשאר במצרים ה"י.

והסיפור הזה היה עם אחד שהיה לו בטעות שכיום אין צדיקים רק בדורות הקודמים וזה טעות חמורה מאד כי זה מפורש בחז"ל הק' שבכל דור ודור יש צדיקים נוראים כאברהם יצחק ויעקב ואתפשטותיה דמשה בכל דור, והצה"ח רלו"צ זי"ע ועכ"א אומר בפירוש שיש ראש בית בכל דור ומה שתולים עצמם על השיחה של הצה"ק ר' נחמן מטולטשין זי"ע ועכ"א שכתב שמקובל בידינו שכיום הצדיק הדור הוא רבנו הק' כבר ביארו גדולי וצדיקי חסידי ברסלב שח"ו לומר שכוונתו שאין היום צדיקים (עי' בקונטרס דעה חכמה לנפשך של הצה"ח המקובל רי"מ מורגנשטרן שליט"א שביאר בטוב טעם ודעת ענין זה) - וכמו שמסיים ר' נחמן מטולטשין בעצמו בזה"ל "ויש בזה דבורים הרבה לבאר ויזכנו ה' לדבר בזה פה אל פה" וכו', עכ"פ האברך הנ"ל היה שקוע בטעות זו ה"י ופעם הגיע למורינו הרב שליט"א והנה הרב שליט"א פונה אליו ואומר לו "למה אתה לא הולך להר הזיתים" כל' אם אין צדיקים חיים אזי צריך ללכת על קברי צדיקים.

הבחור שנתהפך לבו לטובה ע"י רה"ק הגלוי באספקלריא המאירה של מורינו הרב שליט"א

ב' אלפים-תצ"ב) זה סיפור בחור שלמד באיזה ישיבה שכמה בחורים דיברו על מורינו הרב שליט"א ה"י (שידוע בעזה"ר ההסתרה הנוראה על צדיק דורינו וכמו שהיה בכל הדורות מחלוקת על הצדיק הדור על אברהם אבינו ע"ה ועל משה רבנו ועל האר"י הק' ועל הבעש"ט הק' ובפרט על רבנו הק' ומוהר"ת זי"ע ועכ"א ה"י שנוכח להנצל מעוון זה) עכ"פ הבחור החליט שיגיע לביהמ"ד של מורינו הרב שליט"א ולראות בעצמו וח"ו לא להכשל בעוון החמור של קבלת לה"ר ויש על זה ספר שלם של הח"ח זי"ע ועכ"א על העוון הנורא של לה"ר, ועי' רש"י במגילת איכה פ"ב פסוק ט"ז "פצו עליך פיהם" וגו' מדוע הקדים פ"ה לעי"ן (ידוע שמגילת איכה הפסוקים לפי א"ב והפ"א קודם לעי"ן מפני שהיו אומרים בפיהם מה שלא ראו בעיניהם), והבחור הנ"ל היה בדרך כלל נוסע עם מוניות לישיבה שלו כי לא היה רוצה לנסוע עם אוטובוסים כדי לא להכשל בעיניו ח"ו וגם עכשיו הגיע עם מוניות מהישיבה שלו והוא מחכה שהצדיק יכנס לתפילה מנחה (זה היה לפני כמה שנים שהרב שליט"א היה מתפלל מנחה ומעריב וכן שחרית בביהמ"ד עם הציבור) והוא נדחף ליד הבימה של הרב שליט"א והנה נפתחה הדלת והרב שליט"א נכנס ויש בידו כרטיס רב קו של נסיעות באוטובוס והרב שליט"א פונה אל הבחור הזה ואומר לו למה אתה נוסע במוניות ואין אתה נוסע באוטובוס והנ"ל נבהל מהתגלות הרה"ק של מורינו הרב שליט"א וכבר קיבל התשובה שמדובר כאן בצדיק קדוש שרואה באספקלריא המאירה ברוה"ק, (ובאמת ידוע שמורינו הרב שליט"א דעתו שצריך מאד למנוע מלנסוע באוטובוס ויש דיבורים מאד חריפים עם זה - אבל הסיפור היה כך ואין אנו יודעים דרכי נסתרות הצדיק).

והמשך הסיפור שהבחור הנ"ל אחרי שכבר התברר לו האמת - אבל היה קשה לו הדיבור שהרב שליט"א אמר לו שישע באוטובוס, ורצה לשאול את הרב שליט"א על זה אבל היה קשה לו שוב להדחף בין הקהל להגיע לרב שליט"א ונתן 20 ש"ח לאיזה ילד שיעשה התאמצות להגיע להרב שליט"א ושישאל לו על זה וכן עשה הילד והרב שליט"א אומר שישע במונית אבל ישב במושב האחורי ויוריד הראש למטה, כי גם במונית צריך לשמור העינים.

הספר אז תצליח הציל אותו מלרדת מהיהדות ר"ל

ב' אלפים-תצ"ג) סיפור יהודי מה שהיה איתו שהיה במצב מאד ירוד והתדרדרות מהיהדות עד כדי כך שהיה כבר מוכן להוריד הזקן והפיאות ובהשגחה נפלאה נודמן לו הספר "אז תצליח" ליקוט נפלא דיבורי התחזקות ממורינו הרב שליט"א וע"י שקרא בספר קדוש זה קיבל התחזקות עצום ולבו נתלהב ברשפי אש קודש וחזר בתשובה שלימה וכיום יושב באהלה של תורה ועוסק בעבודת השי"ת בחשק ובשמחה.

הארת פנים של הרב שליט"א ושל הרב ארוש שליט"א

ב' אלפים-תצ"ד) סיפור יהודי שהודמן לו להיות במספרה ונכנס שם מישהו עם שערות גדולות וביקש שיורידו לו כל השערות וישאירו לו פיאות של ברסלב - וסיפר בהתפעלות מה גרם לו זה שהיה אצל מורינו הרב שליט"א

והצדיק קיבל אותו בהארת פנים וכן הרב ארוש שליט"א נתן לו כזה חיוך וקיבל מזה חיוזק עצום עד שהחליט לחזור בתשובה ולהוריד את השערות ולהשאיר פיאות.

~ קומי רני בלילה לראש אשמורות - שפני כמים לבך נכח פני ה' ~

כפי בקשת מורינו הרב שליט"א

מתקיים אמירת תיקון חצות - באולם התפילות (ברח' עידו הנביא) בחבורה

בניגון מורינו הרב שליט"א

בנקודת חצות שמים את האפר על הראש ומתחילין תיקון חצות

**והשי"ת מצפה ומחכה כבר לגאלינו נאולת עולם ולבנות בית מקדשינו ותפארתינו
וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה בקרוב בקרוב אמן.**

מעמד הכינוס לבחורי החבורה

~ "קידוש ה' עצום" ~

כשלוש מאות בחורי חמד של הקהילה הקדושה כ"י חתמו אצל הצדיק שמקבלים ע"ע לא להשתמש בשום מכשיר שאין לו אישור מהוועד המוכן לזה.

ובמשך כמה ימים ישב מורינו הרב שליט"א שעות ארוכות וקבל את הבחורים הטהורים וכל אחד חתם חתימתו בנוכחות הצדיק, אשרי חלקם ואשרי המחנכים שזכו לזכות עצום זה, ועי"ז יושפע שפע רב בכל העולמות, ויומתקו הדינים, ונזכה לגאולה ברחמים בקרוב בקרוב, אמן.

דיבורים קדושים בוערים כלפידיים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

הצה"ק בעל "בני יששכר" זי"ע ועכ"א

(ליום היארצייט - ח"י טבת)

חומר הדבר להשתמש בכסף לא טהור לחינוך תשב"ר

אמר כבוד אדמו"ר הרה"ק מה"ר מנחם מענדל (מרימינוב) על שהוא מן התימה שאנחנו רואים כמה פעמים הילדים בקטנותם הולכים לבית רבם ומתמידים בלמוד תורתם, ומתפללים בכוונה, ועונים איש"ר

ואמן, ומיישרים אורחותם, ואח"כ כשמתגדלים מתהפכים ח"ו כמדות גרועות ומבטלים התורה והתפילה וכיוצא, ומאין יתהווה זה, הרי התורה שלמדו בקטנותם והוא הבל שאין בו הטא והיה מהראוי שתעמוד למשען להם ויוסיפו אומץ בנפשותם כי מצוה גוררת מצוה, ואמר הוא ז"ל שהוא על שאבותם האכילו אותם ממוץ גזל שסיגלו ע"י מושא ומתן שאינו באמונה ונתפטמו באיסורים ושב להם לבשר מבשרם עי"ז נולדים להם תאוות ומדות גרועות וכו', עיי"ש.

מהספה"ק אגרא דפרקא אות קכ"ו מהצה"ק רצ"א מדינוב זי"ע ועכ"א

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א + והרבנית תהילה בת לאה תחי'